

Naše stališče napram snujočemu stanovsko političnemu društvu „Edinstvo“.

Stališče napram snujočemu se učiteljskemu stanovskemu društvu „Edinstvo“ je točno določeno s točko 1. celjske deklaracije, ki pravi:

1. Življenski interes stanu in šole zahteva eno samo stanovsko organizacijo za vse učiteljstvo v državi. To bodi naše Udruženje, poleg katerega ne moremo priznati nobene druge stanovsko-politične organizacije osnovnošolskega učiteljstva.

Obžalujemo cepitev stanovskih vrst, smatramo jo za stanovsko stvar kvarno in stvarno neutemeljeno:

1. ker imajo vsi člani organizacije neomejeno svobodo, da si osnujejo, ako čutijo za to potrebo, svoja kulturna društva za zastopanje onih nazorov načel in teženj, ki niso vsemu učiteljstvu skupna;

2. ker imajo v organizaciji sami polno svobodo za stvarno razpravljanje vseh vprašanj, ki zadevajo posredno ali neposredno stan in šolo, bodi, da zastopajo tudi načela in smeri, na katere ne morejo vsi člani pristati, samo, da je v načelno spornih zadevah nedopustna vsaka majorizacija članstva;

3. ker imajo končno vsi člani priliko, da v svoji politični stranki zastopajo glede šole in stanu svoje naziranje, stališče in zahteve, v kolikor so v skladu s programom in zahtevami organizacije.

Še enkrat šolsko in izvenšolsko delo učiteljstva.

Odlok ministrstva prosvete O. N. br. 37.445, ki je pravkar izšel, mi daje povod, da se oglašam tretič. Česar bi sicer ne storil. V tem odloku je govor o kulturnem zaostanku širših mas našega naroda zlasti na selih v nekaterih pokrajinah. Nedostatki na higieniškem polju, kot snaga v stanovanjih in okoli hiš nečisti studenci, dvorišča, pomanjkanje stranišč, vse to zahteva sodelovanje šole zlasti več pažnje pri takozvanem izvenšolskem delu učiteljstva. Finale odloka je: nadzorniki naj dajo tozadevno direktivo ter sporočijo imena onih učiteljev, ki se bodo posebej odlikovali na tem polju kulturnega dela, kakor tudi imena onih, ki ne bodo hoteli delovati na tem kulturnem torišču.

Da ne pride do nespornosti in da se prav razumemo, je treba omeniti in fiksirati sledeče:

Brezdvomno ima ministrstvo dober namen in gotovo povoda, dovolj da izda tak odlok. Narodna (šolska) ali sploh vsaka šola ima svoj namen v tem, da se kultura in civilizacija naroda dviga. Vse pouk mora biti usmerjen v praktično smer in iz vsake učne enote se ima izluščiti nekaj kot praktična uporaba samo ob sebi. To je priznano nedidaktično načelo. Ako šola kolikor toliko dosega svoj smoter, bo doseгла in odposlala tudi na kulturno-higieniškem polju seveda polagoma s časom. Šola se ima tudi prilagoditi krajevnim potrebam. To more in mora zahtevati vsaka oblast in vsak nadzornik od šole oziroma učiteljstva. Podjeten, uviden učitelj bo kmalu moral vsako nudečo se mu priliko ter bo s primerno akcijo (predavanjem gospodarskimi tečaji) ali vsaj s priložnostnim razgovorom skušal pomagati tu ali tam. V kolikor bo imel hione uspehe, je odvisno od raznih okolščin, predvsem od zaupanja napram nemu samemu, dalje od takta in primernege nastopa. Do tu je vse prav in lepo.

Prav na se mi ne zdi konec odloka, v katerem tiči neke vrste grožnja.

Treba je gvaževati pri tem sledeče: Ne vem na katerem naračaju se more učitelja siliti, da dela izven šole v tem ali onem smislu. Učitelj ima na urniku in tudi drugih zakonitih določilih (konferenca, nadzorovanje itd.) strogo predpisani delovni čas kot vsak drug državni činovnik. Pri tem udeistvovanju pa čuva tudi zakon kot uradno osebo.

Pa vzemimo sledeči slučaj: Zgodi se lahko, da si kak neroden šolski upravitelj zmisli prav nepremišljeno akcijo udeistvovanja na izvenšolskem delu. Domišljeval si bo mogoče, da ima pravico učiteljstvu diktirati tozadevno in ono: kdor ne bo hotel na to »pridoročanje« na podlagi tega odloka šol. oblasti.

Odpomoč na kulturno-higieniškem polju ne gre tako hitro: tu izra veliko vlogo ubožstvo. Kaj lahko se zgodi, da bo učitelj pri nepremišljenem in netaktnem početju, zlasti ako se ga v to kar navšalno sili, doživel kako bridko razočaranje in vprašanje je, kdo bo črpal njegov značaj.

Dalje si mislim, da so glade kričečih razmer na higieniškem polju za te nedostatke ravno tako lahko odgovorni sreski zdravniki kot učitelji če ne že boli in ti imajo druga sredstva na razpolago kot učitelji in jih čuva pri sličnih nastopih zakon. Noben š na ne pravi, da je učitelj uradna oseba, če govori priložnostno s seliakom v zadevi higieniških razmer v njegovi hiši.

Nikakor na ni moj namen odrekati upravičenosti »vorenje« odloka ali kratiti dobro voljo učiteljstva in šole. Nasprotno, vsak učitelj naj stori kot pravi Gregorčič: »Ne kar veleva mi stan, kar more to moč je storiti dolžan!«

Samo vse prav o pravem času in na pravem mestu. Nobenege dela na ne smemo nerodno prijeti. Pri vsem tem na prihitem še enkrat: tudi tukaj bo šola kot učilnica in vzgojitelica potom mlajše generacije prei odpomoč kot odlok z nasajenim balonatom. ki tira učitelja že zonet iz »šole«.

Fr. Šegula.

„Prosvetni Glasnik“.

(Dalje.)

Nastaja vprašanje, zakaj izdaia ministrstvo sploh »Prosvetni Glasnik«! Radi štedenja — radi poenostavljenja uradovanja? Ne eno ne drugo tu ni! Pomisliti treba da na marsikateri vorsk šoli znaša 120 Din veliko obremenitev šolskega proračuna, ki v ničemer ni utemeljena. Za tako vsoto se nabavi že precej dobrih pedagoških knjig za šolsko knjižnico.

Kak vtis dobi inozemec o stanu prosvete, ako vzame v roke »Prosvetni Glasnik«, da se pouči iz njega o stanju šolstva in prosvete v naši državi. Posebno ugodno za naše razmere mnenje gotovo ne bo! Sicer ne moremo taliti, da »Prosvetni Glasnik« ne bi bil verna slika prosvetnih razmer v naši državi — odloki in personalije!

Bi li ne bilo koristne, ako bi »Prosvetni Glasnik« prinašal poleg splošno važnih določb ministrstva prosvete razprave nerečih šolsko-organizatoričnih vprašanj, splošno pedagoško-didaktične spise prosvetno statistiko šolstva raz-

prave o nadaljevalnem šolstvu o širjenju prosvete med najširšimi plastmi naroda itd. Snovi dovolj, še primanjkovalo bi prostora v »Prosvetnem Glasniku«. Mislimo samo, kake važnosti bi take razprave bile, ki gredo v tolikih izvodi na vse šole! Takega lista nas bi ne bilo treba biti sram pred inozemstvom, tak list bi bil res pravi »Glasnik prosvete«!

Da je kaj takega izvedljivo nam priča »Glasnik« ministrstva poljoprivrede in voda. Vsak mesec izda to ministrstvo celo knjigo. Junjsko številka n pr. ima sledečo vsebino: Članek: Dr. B. Stoiković: Pšenična bitka u Italiji. Dr. P. Vukasović: O onokrilcima, entomofažnim insektima parazitima. B. Milošević: Organizacija naše poljoprivrede, ne statistike od početka do danas. H. Mohorčič: O sestavi čistila za vino »Herma«.

Referati: Radojčin-Tomić: Sremska oblast. Dr. M. Josifović: Bolesti vretenih hiliaka u Voivodini i se vernom delu Srbije u 1925. godini. S. M.

Hačić: Medonosne šiblie i drveće u Bosni, Hercegovini i na Jadranu. B. Kostić: Udruženja za izvođenje poljoprivrednih ogleda i njihov značaj za poljoprivredni Nemačke.

Službeni deo. — Beležke. — Vesti.

»Prosvetni Glasnik« v takem smislu, bi kupili tudi drugi interesenti, ki se za-

nimalo za prosveto, kar bi bilo v korist izdajatelju in obci prosveti. Prepričan sem da bi se dobilo dovolj dobrih sotrudnikov, ki bi bili veseli, da se njih duševni proizvodi na tako enostaven način spravijo na šole v roke tistim, ki naravnost hrepenijo po taki duševni hrani in si zbor mizerne plače ne morejo nabaviti dragih publikacij. Učitelj.

Splošne vesti.

— Srečno in veselo novo leto 1927 želi vsem čitateljem, dopisnikom in prijateljem!

Uredništvo Učiteljskega tovariša.

— Dne 15. decembra 1926 se je imela vršiti pri okrajnem sodišču v Ljubljani sodna razprava zaradi žaljenja časti poverništva UJU — Ljubljana in njega članov. »Akcijski odbor« je poslal izvršnemu odboru UJU v Beograd neko spomenico s katero so se poverništvo in njega člani čutili žaljene da se jim očita nečastna dejanja in nepatriotičnost Spomenice na niso razposlali samo na izvršni odbor temveč tudi na vsa poverništva. Poverništvo je pozvalo vse člane »Akcijskega odbora«, ki so bili podpisani pod spomenico, naj tovariško dajo primerno zadoščenje. Tovariši pa poverilstvu niso dali niti odgovora. Da očuva poverništvo svojo čast in brani tudi čast svojih članov je bilo primorano s takratnimi člani poverništva vred vložiti tožbo. Mesto odgovora za tovariško poravnavo so bili potem člani poverništva zaradi tega napadeni v »Edinstvu«. Vkljub temu so pristali na to da se prva razprava, ki bi se imela vršiti že prei, preloži, ker je tako želel pravni zastopnik članov »Akcijskega odbora« in ker je izjavil da nima informacij, da bi do prinesel dokaz resnice. Po tej tovariški popustljivosti je prineslo »Edinstvo« zopet notico, da se je razprava preložila, ker bodo člani »Akcijskega odbora« do prinesli dokaz resnice. Mesto tega je njihov zastopnik pri razpravi 15. decembra 1926 predlagal poravnavo, na katero so žaljeni člani iz tovarištva pristali, ker jim ni bilo do sodne obsodbe, temveč jim je bila ljubša tovariška poravnava. S katero dobe moralno zadoščenje za žalitve. Zadoščenje so dali v obliki izjave, ki jo je objavil »Učiteljski Tovariš« v 19. številki od 16. decembra 1926. Kot pravna pooblaščenca sta podpisala zapisnik za žaljene člane dr. Pačič, za člane »Akcijskega odbora« pa g. dr. Knaflič. Edini pogoj je bil, da priobči izjavo »Edinstvu« v prvi številki ki izide. »Učit. Tovarišu« na se pu sti svobodna priobčitev. Ker je »Edinstvo« med tem izšlo, a ni priobčilo izjave kakor je bil dogovor pri sodni poravnavi je bil primoran pravni zastopnik žaljenih članov poverništva dati priobčitev izjave v »Edinstvu« pod sodno izvršbo. — Kakor je torej videti, ni zaupati niti v besedo pri sodni poravnavi!

— Seia širiega sosveta pov. UJU Ljubljana se bo vršila dne 2. februarja 1927. Vršila bi se že za Božič, a zaradi revizije gospodarskega stanja, ki pride na dnevni red seie, se je seia morala odložiti. Na dnevnem redu bo poleg tega tudi poročilo o »Zvezi državne uradništva« delovni program in projekt šolskega zakona.

— Ustanovno zborovanje učiteljskega društva »Edinstvo« v Ljubljani. Proti interesom učiteljskega stanu in na kvar stanovski slovi in edinstvi ki bi bila v stanu streti vsako našo nad učiteljskim stanom in prepričati krivice, ki bi bile nanerjene proti učiteljskemu stanu se je zbralo v Ljubljani nekaj tovarišev, ki so osnovali no program strankarsko-politično orientirano učiteljsko društvo »Edinstvo«. Vseh udeležencev je bilo do 50, a od teh do 15 tovarišev in tovarišic, ki se ne strinjajo s stališčem cepitve učiteljskih vrst na podlagi strankarske pripadnosti. Zborovanje je otvoril bivši poverjenik UJU g. Luka Jelenc, ki je v svojem govoru posebej pobijal klerikalizem in je stal na stališču, da mora biti učiteljski stan še nadalje razdvojen po svetovnem naziranju in politični pripadnosti. — Dvema članoma ožiege sosveta niso nusti prisostvovati zborovanju, dasi stoje strogo na svobodnemiselnem stališču. — O stanovskem položaju je referiral g. Anton Grmek, ki je pogreval stare in znane zadeve za njim je govoril gosp. Ivan Šmaidek o organizaciji »Edinstva«. — Sestava odbora je imela večje težave. Tudi bivši poverjenik in

strokovni tainik nista hotela sprejeti nobene odborniške funkcije, zato se je odbor moral sestaviti predvsem iz vnanih članov. Odbor je sledeči: Predsednik Tone Grmek, šolski upravitelj na Ježici pri Ljubljani; predsednikov namestnik Miloš Verk, šolski upravitelj pri Sv. Križu (Rog-Slatina); glavni tainik Staniko Završnik učitelj v Kranju; glavni blagajnik Ivan Šmaidek, šolski upravitelj v Št. Vidu nad Ljubljano; odborniki: Hermina Lundrova, šolska upravitelica v Hrašniku; Vekoslav Bučar, šolski upravitelj v Trbovljah in Ivan Šera, šolski upravitelj na Jesenčah. Namestnikom: Franja Pucova, šolska upravitelica v Kranju; Alojzij Voglar, šolski upravitelj na Vidmu in Saša Dominko, učitelj na Mirni V nadzorstvo: Tone Fink, Lojze Kolenc in Hinko Klavara. — Iz obrazov udeležencev je bilo čitati ne posebno veselo razpožoenje. Gotovo je, da ta razcep tudi ni v interes učiteljskega stanu, kaj na tudi idejno šibkost in slabost opozicije, ki je raie vršla puško v koruzo in izstrelila, kakor da bi se nve-liavljala lezavno v organizaciji. Nekonsekvenca se kaže tudi v tem ker se je prei vedno povdarjalo, da ima vsak učitelj prast vstop v organizacijo sedai na izstopalo tudi s povdarkom, ker so novi člani pristopili v organizacijo. Ogromna večina tudi takozvanega naprednega učiteljstva na stoli na stališču enotne strogo strokovne stanovske organizacije in ie proti centvi učiteljskega stanu no političnem strankarstvu, s čemer bo nač morala računati tudi naša javnost in kar ii bo to učiteljstvo imelo še priliko povedati.

— Dogodek iz ustanovnega občnega zbora »Edinstva«. Članica ožiege sosveta ga Godčeva je izjavila: »Ne govorim zdai v imenu ožiege sosveta, ampak izrazim svoje osebno mnenje. Ostanite v UJU, ne cepite se! Bodite v UJU kot opozicija saj ie opozicija v vsakem društvu potrebna. Ravno zato, ker prei v poverilstvu Ljubljana nismo imeli opozicije ter smo samo kimali, so in zavozili.« Več zaničljivih medklicev: »Ožii sosvet ie poslal eno žensko!« Godčeva: »Ne dam se žaliti zato, ker sem ženska, kot učiteljica sem polnomočni član ožiege sosveta z istimi pravicami kot tovariši ter zastopam v ožiem sosvetu učitelice!« Jelenc pristoni h Godčevi in ii reče: »Ako se ne odstranite, vas moram odstraniti s silo!« Šmaidek poziva naj dasta zastopnika odgovor v imenu ožiege sosveta. Hočevav odgovori: »UJU poverništvo v Ljubljani sestoji iz edine in te so sreska učiteljska društva, ne priznava pa »Akcijskih odborov«. Ste člani učiteljskih društev uveljavljajte se kot opozicija. Če bodeite imeli prav Vam bo članstvo sledilo in lahko že na prihodnji skupščini zasedate naša mesta.« — Na koncu reče še ga. Godčeva: »Žalostno ie, da se cepite: ostali bi v UJU in pomagali poravnati slabo gospodarstvo, ki ste ga nutili.«

— »Edinstvo« v uporabo. Ker me ie počastila 4. številka tega lista od 22. t m. z navedbo citata iz članka »Proč z avstrofilii in Šustersčičianci iz naših šol, ven iz naših vrst«, ki ga ie priobčil »Tovariš« v 3. številki od 21. januarja 1920, navaiam v lažjo orientacijo pri brskanju no moji preteklosti vse svoje članke, kolikor ih imam zabeleženih da se Vam nokažem v pravi luči in ne boste pre-ludo razočarani ko Vam razni kronisti prinesejo iz zaprašenih arhivov vse dokaze moiega antiklerikalnega in družabnega delovanja v dobi ko smo z združenimj močmi drveli čez hribe in doline za klerikalnim zmaiem. Navaiam na samo take članke, ki so kritikovali delovanje politikov oziroma branili šolo in učiteljski stan pred njihovimi napadi. V 42. številki od 15./X. 1909 sem napisal o Goricki v klerikalnem obiemu. — 1910. — V 3. številki od 21./I. sem odgovarjal »Gorici« št. 2. s člankom: »Jezik za zobmi na usta zaprtas«. Pod tem naslovom nas ie glavno vraslo SLS za Goricko luto napadlo. — (Podpisan Argus). V 7. številki od 18./II. ie izšla »Klerikalna liubezen do učiteljstva«. — (Argus). V 11. številki od 18./III. ie bil članek